॥ पाण्डुरङ्गाष्टकम् ॥

பாண்டுரங்காஷ்டகம்

(1)

महायोगपीठे तटे भीमरथ्या
वरं पुण्डरीकाय दातुं मुनीन्द्रैः ।
समागत्य तिष्ठन्तमानन्दकन्दं
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम् ॥

மஹாயோக பீடே தடே பீமரத்யா:
வரம் புண்டரீகாய தாதும் முனீந்த்ரை:!
ஸமாகத்ய திஷ்டந்த மானந்த கந்தம்
பரப்ரஹ்மலிங்கம் பஜே பாண்டுரங்கம்!!

பீமரதியாற்றின் கரையில் யோகபீடத்தில், புண்டரீகனுக்கு வரம் கொடுப்பதற்காக முனிவர்களுடன் வந்து அருள்பாலிக்கின்ற ஆனந்தமே உருவான, பரப்ரஹ்மவடிவமான பாண்டுரங்கனை சேவிக்கிறேன்.

(2)

तटिद्वाससं नीलमेघावभासं
रमामन्दिरं सुन्दरं चित्प्रकाशम् ।
वरं त्विष्टकायां समं न्यस्तपादं
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम् ॥

தடித்வாஸஸம் நீலமேகாவபாஸம்
ரமாமந்திரம் ஸுந்தரம் சித்ப்ரகாசம்!
வரம் த்விஷ்டகாயாம் ஸமந்யஸ்தபாதம்
பரப்ரஹ்மலிங்கம் பஜேபாண்டுரங்கம்!!

மின்னலொத்த வஸ்திரம் தரித்தவரும், நீலமேகம் போன்று விளங்குபவரும், லக்ஷ்மி வஸிக்குமிடமாயும், அழகனாயும், ஞானவடிவனாயும், இஷ்டகைக்கல்லில் ஸமமாக வைத்தகால்களையுடையவராயுமுள்ள பரப்ரஹ்மச் சுவடான பாண்டுரங்கனை சேவிக்கிறேன்.

(3)

प्रमाणं भवाब्धेरिदं मामकानां
नितम्बः कराभ्यां धृतो येन तस्मात्।
विधातुर्वसत्यै धृतो नीभिकोशः
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्॥

ப்ரமாணம் பவாப்தேரிதம் மாமகாநாம்
நிதம்ப: கராப்யாம் த்ருதோ யேந தஸ்மாத்!
விதாதுர்வஸத்யை த்ருதோ நாபிகோச:
பரப்ரஹ்மலிங்கம் பஜே பாண்டுரங்கம்!!

என்னையண்டிய பக்தர்களுக்கு ஸம்ஸாரக் கடலின் எல்லை இதுதான் என இடுப்பில் கை வைத்து காட்டுபவர் அவர். பிரம்மதேவன் வஸிப்பதற்கென்றே நாபியில் கமலத்தையும் தரிக்கிறார். அப்படிப் பட்ட பரம்பொருள் ஸ்வரூபனான பாண்டுரங்கனை சேவிக்கிறேன்.

(4)

स्फुरत्कौस्तुभालंकृतं कण्ठदेशे
श्रियाजुष्टकेयूरकं श्रीनिवासम्।
शिवं शान्तमीड्यं वरं लोकपालं
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्॥

ஸ்புரத்கௌஸ்து பாலங்க்ருதம் கண்டதேசே
ஸ்ரீயா ஜுஷ்டகேயூரகம் ஸ்ரீநிவாஸம்!
சிவம் சாந்த மீட்யம் வரம் லோக பாலம்
பரப்ரஹ்மலிங்கம் பஜே பாண்டுரங்கம்!!

கழுத்தில் மிளிரும் கௌஸ்துப மணியையுடைய வரும் (லக்ஷ்மி) அழகுடன் கூடிய தோள்வளையணிந்தவரும், ஸ்ரீநிவாஸனும், மங்கல ஸ்வரூபியாயும், அருமைமிக்கப் பெருமாளாய் உலகத்தை காத்தருளும் பரப்ரஹ்மமேயுருவான பாண்டுரங்கனை வழிபடுகிறேன்.

(5)

शरच्चन्द्रबिंबाननं चारुहासं
लसत्कुण्डलाक्रान्तगण्डस्थलान्तम्।
जपारागबिम्बाधरं कञ्जनेत्रं
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्॥

சரச்சந்த்ரபிம்பாநநம் சாருஹாஸம்
லஸத்குண்டலாக்ராந்த கண்டஸ்தலாந்தம்!
ஜபா ராகபிம்பாதரம் கஞ்ஜநேத்ரம்
பரப்ஹ்மலிங்கம் பஜே பாண்டுரங்கம்!!

சரத்கால சந்திரன் போன்ற முகம், அதில் அழகிய புன்சிரிப்பு, பளபளக்கும் குண்டலங்கள் தொங்கும் கன்னம், செம்பருத்தை அல்லது கோவைப்பழம் போன்ற உதடு, செந்தாமரையொத்த கண்கள் - இவை பாண்டுரங்கனின் அடையாளங்கள், அவர் உண்மையில் பரம்ரம்மஸ்வரூபி. அவரை நான் சேவிக்கிறேன்.

(6)

किरीटोज्ज्वलत्सर्वदिक्प्रान्तभागं
सुरैरर्चितं दिव्यरत्नैरनर्घैः।
त्रिभङ्गाकृतिं बर्हमाल्यावतंसं
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्॥

கிரீடோஜ்வலத்ஸர்வதிக் ப்ராந்தபாகம்
ஸுரைரர்சிதம் திவ்யரத்னை: அநர்கைஃ!
த்ரிபங்காக்ருதிம் பர்ஹமால்யாவதம்ஸம்
பரப்ரஹ்மலிங்கம் பஜே பாண்டுரங்கம்!!

பத்து திசை மூலைகளிலும் பரவும் கிரீடப்ரகாச முள்ளவர். விலைமதிக்க முடியாத ரத்னங்களால் தேவர்கள் அர்ச்சிக்கின்றனர் பாண்டுரங்கனை. மேலும் அவர் பற்பல வாகப்பரிணமிக்கும் வடிவங்கொண்டவர். மயில் தோகை, மாலைகள் இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்வர். அப்படிப் பட்ட பாண்டுரங்கனை சேவிக்கிறேன்.

(7)

विभुं वेणुनादं चरन्तं दुरन्तं
स्वयं लीलया गोपवेषं दधानम्।
गवां बृन्दकानन्ददं चारुहासं
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्॥

விபும் வேணுநாதம் சரந்தம் துரந்தம்
ஸ்வயம் லீலயா கோப வேஷம் ததாநம்!
கவாம் ப்ருந்தகானந்ததம் சாருஹாஸம்
பரப்ரஹமலிங்கம் பஜே பாண்டுரங்கம்!!

எங்கும் நிறைந்து எட்ட முடியாதவர்; வேணுகானம் செய்யும் விளையாட்டு யாதவ வேஷம் பூண்டவர். இனிய புன்சிரிப்புடன் பசுக்கூட்டத்திற்கு ஆனந்தம் நல்குபவர். அப்படியான பரப்ரஹ்மஸ்வரூபி பாண்டு ரங்கனை சேவிக்கிறேன்.

(8)

अजं रुक्मिणीप्राणसंजीवनं तं
परं धाम कैवल्यमेकं तुरीयम् ।
प्रसन्नं प्रपन्नार्तिहं देवदेवं
परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम् ॥

அஜம் ருக்மிணீ ப்ராண ஸஞ்ஜீவனம் தம்
பரம் தாம கைவல்ய மேகம் துரீயம்!
ப்ரஸன்னம் ப்ரபந்நார்திஹம் தேவதேவம்
பரப்ரஹ்மலிங்கம் பஜே பாண்டுரங்கம்!!

பிறப்பில்லாதவர் அவர், ருக்மிணியின் ப்ராண நாதராய், ஒன்றாய், துரீயமாய், பெரும் ஒளியாய், எப்பொழுதும் ப்ரஸன்னராய் சரணடைந்தவரின் துயரை நீக்குபவராய் தேவதேவராயும் திகழ்ந்த பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபியான பாண்டுரங்கனை சேவிக்கிறேன்.

(9)

स्तवं पाण्डुरङ्गस्य वै पुण्यदं ये
पठन्त्येकचित्तेन भक्त्या च नित्यम् ।
भवाम्भोनिधिं ते वितीर्त्वान्तकाले
हरेरालयं शाश्वतं प्राप्नुवन्ति ॥

ஸ்தவம் பாண்டுரங்கஸ்ய வை புண்யதம் யே
படந்த்யேகசித்தேந பக்த்யா ச நித்யம்!
பவாம்போநிதிம் தேவி தீர்த்வாந்தகாலே
ஹரேராலயம் சாச்வதம் ப்ராப்னுவந்தி!!

புண்யமான இந்த பாண்டு ரங்கனின் ஸ்தோத்ரத்தை எவரெவர் பக்தியுடனும் ஒரே மனதுடனும் படிக்கிறார்களோ அவரவர் ஸம்ஸாரமாகிய கடலைத் கடந்து கடைசி காலத்தில் ஹரியின் அந்த சாச்வதமான இடத்தையே அடைவர்.

பாண்டுரங்க ஸ்தோத்ரம் முற்றுப் பெறுகிறது.